

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

1

בפני השופטת חנה ינון, שופטת בכירה

הנתבע משה סבן

ע"י ב"כ עו"ד יוסי כהן

נגד

הנתבע יוסי בן הרוש

ע"י ב"כ עו"ד דודן וימר

2

3

פסק דין

4

1. זוהי תובענה על סך של 176,690 ₪ שעניינה דרישה לתשלום פיצוי בגין טענה להפרת הסכם בין הצדדים.

6

7

רקע עובדתי

8

9

2. התובע הינו יהלומן ואיש עסקים העוסק בתחום היהלומים בחוץ לארץ.

11

3. הנתבע הינו יצרן ובעל מלטשה בתחום היהלומים.

13

4. התובע רכש אבן מודל אשקרט לא מלוטשת מסוג 3.56 קארט בסך של

\$20,500, וביקש להפיק רווח רב מליטושה ומכירתה לצד שלישי, ועל כן

פנה לנתבע לשם ליטוש האבן והשניים התקשרו בשותפות שמטרתה הינה

הפקת רווח ממכירת האבן המלוטשת לצד שלישי במחיר מקסימאלי,

ככל שניתן.

19

(להלן: "האבן").

21

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 5. לטענת התובע, הנתבע הפר את ההסכם בין הצדדים, אשר נכרת בעל פה, ונטל את האבן לעצמו. התנהגות הנתבע עולה, לעמדתו, כדי מרמה, גזל, הטעייה, עשיית עושר שלא במשפט על חשבון התובע ונגועה בחוסר תום לב בקיום חוזה.
- 2
3
4
5
- 6 6. כן טוען הוא כי הנתבע תקף אותו לעיני אנשים רבים, והתקיפה מהווה מעשה בגדר הפצת לשון הרע במשמעה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965.
- 7
8
9
- 10 7. מנגד, גורס הנתבע כי האבן לא נמכרה עד היום ושוויה רחוק מהשווי שהוערך על ידי התובע, וכי התובע נמנע מלשלם לו את שכר הטרחה בעבור ליטוש שלוש אבנים, ולפיכך רשאי היה לקזז סכום זה העולה על סכום האבן. עוד, הוסיף, כי רכש את האבן מן התובע במיטב כספו והאחרון קיבל את מלוא התמורה עבורה.
- 11
12
13
14
15
- 16 ראיות התובע
- 17
- 18 8. התובע העיד בתצהירו ת/2 כי במועדים הרלוונטים לתביעה התקשר עם הנתבע בשותפות להפקת רווחים מליטוש האבן וממכירתה. לדבריו, מדובר באבן בעלת פוטנציאל רב והוא ידע כי בידיו הזדמנות נדירה להפקת רווח רב על ידי תיקונה ומכירתה לצד שלישי.
- 19
20
21
22
- 23 9. לדבריו, הציג את האבן בפני הנתבע ומסר לו כי ישתף אותו ברווחים ממכירת האבן בתנאי שהוא זה שישא בעלות האבן ובליטושה, והנתבע הסכים להצעה.
- 24
25
26
- 27 10. התובע סומך טענותיו על תמליל שיחה שנערך בינו לבין הנתבע וכן על הודעת טקסט שנשלחה על ידי הנתבע לטלפון הסלולארי שלו.
- 28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 (ראה : נספחים 3 ו-4 לת/2).
- 2
- 3 11. עוד, העיד, כי לאחר שהנתבע סיים את ליטוש האבן, נטל הוא אותה
- 4 להערכת גמולוג, אשר יבחן את טיבה בפרמטרים של משקל, צבע, ניקיון,
- 5 וזה העריך את שווי האבן טרם שיווקה בסך של \$60,000.
- 6
- 7 (ראה : נספח 5 לת/2).
- 8
- 9 12. הנתבע הודיע לו כי יש לו לקוח פוטנציאלי לרכישת האבן וביקש ממנו כי
- 10 יעביר את האבן למשמרתו על מנת שיוכל להציגה בפניו. התובע הסכים,
- 11 אולם כאשר הופיע למחרת במשרדי הנתבע והתעניין בגורל הפגישה
- 12 הודיע לו האחרון כי הקונה לא הגיע לפגישה.
- 13
- 14 13. לאור זאת, ביקש הוא את האבן מהנתבע בחזרה על מנת שיוכל להציגה
- 15 בפני קונה אחר, ברם, הנתבע, להפתעתו, מיאן והודיע לו כי האבן שייכת
- 16 לו וכי מבחינתו לא מגיע לו כל חלק ברווחים ממכירתה.
- 17
- 18 14. כמו כן, הודיע לו הנתבע כי הוא יקבל את חלקו ברווח ממכירת האבן
- 19 בדמות קיזוז משכר העבודה המגיע לו מעבודת ליטוש אחרת שביצע הוא
- 20 עבורו, וזאת באופן חד צדדי וללא הסכמתו.
- 21
- 22 15. לגרסתו, התנהגות הנתבע נוגדת את כל המוסכס בין הצדדים ומהווה
- 23 מרמה, גזל, הטעייה ועשיית עושר שלא במשפט.
- 24
- 25 16. עוד, הוסיף, כי הנתבע הגדיל לעשות וכי בעודו יושב בבית קפה במתחם
- 26 הבורסה בעיר רמת גן התפרץ זה אליו, אחז בגרונו ואיים להרוג אותו,
- 27 לעיני עוברים ושבים, והוא נאלץ להגיש כנגדו תלונה במשטרת ישראל.
- 28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 (ראה: נספח 6 לת/2).
- 2
- 3 17. לדבריו, הנתבע נהג בחוסר תום לב ובניגוד גמור להסכם, כשנטל את
- 4 האבן לעצמו ללא מסירת חלקו ברווחים ובכך פעל, כאמור, אף בניגוד
- 5 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979, וכן ביצע עוולות גזל
- 6 ותרמית.
- 7
- 8 18. עוד, העיד, כי לא דחף את הנתבע ולא הרים עליו יד, אלא הנתבע הוא זה
- 9 שהתנפל עליו והיכה אותו. כן ציין כי הנתבע הסתבך בעבר בענייני
- 10 אלימות והפרת הסדר הציבורי. תקיפתו של התובע, מהווה, לדבריו,
- 11 הפצת לשון הרע כלפיו.
- 12
- 13 19. כן, העיד, כי חישוב חלקו ברווחים מהאבן הינו, כדלקמן:
- 14
- 15 " שווי האבן – \$60,000
- 16 הפחתת עלות קניית האבן - \$20,500 והחזרתה לנתבע.
- 17 סה"כ – \$39,500 רווח הצריך להתקבל ממכירת האבן.
- 18 חלוקת הרווח באופן שווה לי ולנתבע – סך של \$19,750 לכל אחד".
- 19
- 20 (ראה: סעיף 36 לתצהירו ת/2).
- 21
- 22 20. כן העיד מטעם התובע מר זכריה חגב, בתצהירו ת/1 כי הינו לוטש
- 23 יהלומים במקצועו וכי בחור בשם חיים וסטרייך הגיע למלטשה שלו על
- 24 מנת לתקן אבן מסוג 3.56 קארט מודל אשרקט, האבן נשוא התובענה,
- 25 ומספר דקות לאחר מכן הגיע למקום התובע והביע התעניינות ברכישת
- 26 האבן.
- 27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 21. מר וסטרייך והתובע החלו במשא ומתן לרכישת האבן והתובע רכש ממנו
2 את האבן במחיר של \$20,500.
3
4 22. יום למחרת, מסר לו התובע עמלת תיווך בסך של \$200 בגין רכישת האבן,
5 כנהוג בתחום היהלומים.
6
7 23. עוד, הוסיף, כי מדובר באבן בעלת רמת ניקיון גבוהה מאוד ונדרש ניקיון
8 מועט ביותר בפינת האבן על מנת שתהא מושלמת.
9

ראיות הנתבע

- 10
11
12 24. הנתבע העיד בתצהירו 1/נ כי התובע מוכר לו מעבודתו בבורסה
13 ליהלומים והוא ביצע עבורו מספר עבודות של ליטוש יהלומים בעבר.
14
15 25. במהלך חודש מרץ 2008, מסר התובע לידיו שלוש אבנים לליטוש,
16 והוסכם כי יקבל עבורם שכר עבודה בשיעור של \$200 לקארט.
17
18 (להלן: "שלושת האבנים").
19
20 26. לדבריו, התובע ביקש לעניין את המעסיק שלו מר אמיר תירוש בנוגע
21 ליהלומים אותם הביא מאפריקה וציין כי הוא שותף במכרה בסיירה
22 לאונה, אשר מחפש שותף לעניין ליטוש אבן של 150 קארט שלטענתו
23 שווה \$600,000.
24
25 (להלן: "היהלום הגדול").
26
27 27. אחרי שסיכם את הפרטים עם התובע, סיפר למעסיקו על הדברים, וזה
28 הסכים לבצע עסקה עם התובע, וכן הוסכם ביניהם כי הוא זה אשר יבצע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 את הליטוש של היהלום הגדול כאשר כל אחד מהם ישלם לו שכר טרחה
2 בשיעור של \$16,000.
3
- 4 28. במקביל לעבודתו על ליטוש האבן עבד הוא גם על ליטוש שלוש האבנים
5 הקודמות שהתובע הביא לו, והאחרון היה מגיע מפעם לפעם לראות איך
6 מתקדמת העבודה.
7
- 8 29. באחת הפעמים, הופיע אצלו התובע עם יהלום במשקל 3.56 קארט, האבן
9 נשוא התביעה, כשהוא סדוק לכל אורכו ושאל אותו אם הוא רוצה לרכוש
10 את האבן. לאחר שראה את האבן הסכים לרכוש אותה במחיר של
11 \$20,500. התובע הסכים, והנתבע שילם לו ורכש ממנו את האבן.
12
- 13 30. לדבריו, חשב כי יוכל לנקות את האבן ולהסיר את הסדק מבלי שירד
14 במשקל יותר מ- 3 קארט, ובכך להשביח את ערכה של האבן בין 10 ל-20
15 אחוז, לפי מחירון בענף זה שלשנת 2008.
16
- 17 31. לקראת סיום ליטוש שלוש האבנים ולפני שהחל ללטש את היהלום
18 הגדול, הופיע התובע במשרדו וביקש ממנו לראות את האבן אותה רכש
19 ממנו, האבן נשוא התביעה, וכאשר ראה כי הצליח באמצעות כישוריו
20 ללטש את האבן, דרש ממנו להיות שותף באבן מכיוון שסידר לו את
21 עבודת הליטוש של היהלום הגדול.
22
- 23 32. כן סיפר לו התובע כי כדאי לו להיות עימו שותף, שכן הוא "קומבינטור"
24 והוא השיא את המעסיק שלו לסבור כי שווי היהלום הגדול הינו
25 \$600,000 כאשר בפועל שווה הוא \$248,000 בלבד.
26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 33. לדבריו, נדהם ממה שהתובע סיפר לו, והוא ביקש ממנו לעזוב את
2 המקום, וכאשר זה עזב, פנה הוא למעסיקו וסיפר לו על תרגיל "העוקץ"
3 של התובע.
4
- 5 34. עוד, הוסיף, כי הוא המשיך בעבודת הליטוש של שלוש האבנים, והתובע
6 פנה אליו בשנית ודרש אותן בתוקפנות, ואף איים כי הוא ייפרע על כך
7 שסיפר למעסיקו אודות "הקומבינה" שעשה מאחורי גבו. התובע ציין כי
8 הוא שותפו של מר מאיר אברג'יל ושהוא "יטפל" בו.
9
- 10 35. לגרסתו, מסר לתובע את שלוש האבנים, לאחר שביצע 95% מעבודת
11 הליטוש בהן, ועל כן, דרש מן התובע את שכר הטרחה המגיע לו. התובע
12 השיב לו כי יקבל את שכר טרחתו לאחר שישלים את עבודת הליטוש על
13 היהלום הגדול.
14
- 15 36. לאחר שסיים את עבודת הליטוש על היהלום הגדול, נוכח לדעת כי התובע
16 ממאן לשלם לו סך של \$16,000 אותם חב לו, ועל כן, פנה הוא לבוררות
17 בבורסה, אשר פסקה כי על התובע לשלם לו סכום זה.
18
- 19 37. ביום 3.11.08 הגיע לבית קפה המצוי בסמוך לבניין הבורסה בעיר רמת גן,
20 והבחין שם בתובע יושב בבית קפה יחד עם חבר נוסף שלו, ואז ניגש הוא
21 אל התובע ושאל אותו מה עם שכר הטרחה המגיע לו בגין ליטוש שלוש
22 האבנים.
23
- 24 38. לפתע, קם התובע מכסאו, התקרב אליו והחל לדחוף אותו ולצעוק עליו כי
25 הוא גנב, וכי גנב לו את האבן. לדבריו, חש מושפל וכי שמו הטוב נפגע, וכן
26 ניסה להגן על עצמו ועל כן הדף את התובע. למחרת, העיד על העניין
27 בתחנת המשטרה.
28

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 (ראה : נספח א' לנ/1).
- 2
- 3 39. באותה העת, התנהלה בבורסה בוררות בנוגע לשכר הטרחה בגין היהלום
- 4 הגדול, אולם בוררות זו לא דנה כלל בשכר הטרחה בגין שלוש האבנים
- 5 ולא בעניין האבן נשוא התביעה.
- 6
- 7 הפרעה
- 8
- 9 40. לאחר עייני בראיות הצדדים, בעדויותיהם ובחקירותיהם הנגדיות מגיעה
- 10 אנוכי לכלל מסקנה כי דין התביעה להדחות שכן לא הוכחה בפני כדבעי,
- 11 הכל כמפורט להלן.
- 12
- 13 41. בין הצדדים קיימת מחלוקת עובדתית בשאלה האם הצדדים סיכמו
- 14 ביניהם כי יהיו שותפים ברווחים אותם יפיקו ממכירת האבן לצד שלישי
- 15 או שמא הנתבע רכש את האבן מן התובע ובכך הסתיימו יחסייהם
- 16 המקצועיים.
- 17
- 18 42. לטענת התובע, הצדדים סיכמו ביניהם כי יהיו שותפים ברווחים הצפויים
- 19 ממכירתה של האבן, בתנאי שהנתבע ישלם לתובע את המחיר בה נרכשה
- 20 האבן, ובנוסף יישא בעלויות הליטוש, ברם, הנתבע חזר בו מהסכמתו
- 21 וגמלה בליבו ההחלטה כי האבן שייכת לו בלבד.
- 22
- 23 43. מנגד, גורס הנתבע כי לא התקשר עם התובע בעסקה למכירת האבן לצד
- 24 שלישי לאחר ליטושה, אלא רכש את האבן בעסקה רגילה ובמחיר של
- 25 \$20,500, כפי ששילם עליה התובע.
- 26
- 27 44. אין חולק בין הצדדים כי הנתבע שילם לתובע את מחיר האבן בסך של
- 28 \$20,500.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

- 1 45. ואולם, התובע לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו להוכיח כי אכן הוא
2 והנתבע היו שותפים בעסקה למכירת האבן לאחר ליטושה.
3
- 4 46. מושכלות יסוד הן שהנטל להוכחת התביעה והנטל להבאת הראיות
5 מוטלים על התובע, בבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה".
6
- 7 47. על מנת להרים נטל זה, נדרש התובע להציג תשתית ראייתית מספקת
8 במידה המתחייבת במשפט האזרחי, להוכחת כל אותן עובדות המקימות
9 לו את עילת תביעתו כנגד הנתבע.
10
- 11 48. לעניין זה יפים דבריו של המלומד י' קדמי בספרו "על הראיות", חלק
12 שלישי הוצאת דיונון 2003, עמ' 1508 כדלקמן:
13
- 14 "הכלל הוא- כי נטל השכנוע מוטל על 'המוציא מחברו' אשר על
15 כן: התובע- נושא בנטל השכנוע לגבי כל יסודותיה העובדתיים
16 של עילת תביעתו; ואילו הנתבע נושא בנטל השכנוע לגבי כל
17 יסודותיה העובדתיים של טענת הגנתו... כלל אוניברסאלי הוא,
18 כי בעל דין הטוען טענה מסוימת החשובה לעמדתו במשפט עליו
19 הראיה... היא החובה העיקרית במשפט. בעל דין במשפט אזרחי
20 הטוען טענה משפטית... יישא בנטל להניח את התשתית
21 העובדתית הנחוצה לביסוס טענתו...
22
- 23 נוסף על החובה העיקרית האמורה קיימת חובה שנייה... החובה
24 להביא עדות. חובה טפלה זו – ונכנה אותה בשם 'חובת
25 ההוכחה'... חובה זו (נטל ההוכחה-י.ק.) גוררת- וזה מטבע
26 הדברים- שהתובע הוא גם החייב לפתוח בהוכחותיו ופירוש
27 הדבר, שעליו להביא עדות המספקת להוכיח את תביעתו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

1 לכאורה... וברור שאם לא השכיל להרימו, די בכך, כדי שיצא
2 מפסיד במשפט."

3
4 (ההדגשות אינן במקור- ח.י.).

5
6 כן נקבע ברע"א 3646/98 כ.ו.ע. לבניו בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף, פ"ד
7 נז(4) 891, כדלהלן:

8
9 "נטל השכנוע" הוא נטל ראייתי מהותי שהוא חלק מדיני
10 הראיות. נטל זה הוא הנטל העיקרי המוטל על בעל דין הנדרש
11 להוכיח את העובדות העומדות ביסוד טענותיו. אי־עמידה בנטל
12 זה משמעותה דחיית תביעתו של מי שהנטל מוטל עליו. "נטל
13 הבאת הראיות" הוא נטל דיוני, הוא חלק מסדרי הדין. נטל זה
14 הוא הנטל המוטל על בעל דין להביא את ראיותיו כדי לעמוד
15 ב"נטל השכנוע" אם נטל זה מוטל עליו, או כדי לשמוט את
16 הבסיס מתחת לכוחן של טענות יריבו וראיותיו. נטל זה הוא נטל
17 משני, ועיקר קיומו הוא לצורכי הנטל העיקרי."

18
19 49. במקרה שבפנינו, גרסתו של התובע רצופה סתירות ואי דיוקים באשר
20 לכלל העסקאות שהיו בין הצדדים. בתצהירו התעלם התובע מן העובדה
21 כי בין הצדדים התנהלה מערכת יחסים עסקית וכי העביר לידי הנתבע
22 שלוש אבנים אחרות לליטוש, וכי הנתבע קישר בינו לבין מעסיקו בעניין
23 שותפות בעסקה למכירת יהלום גדול, וגרס כי מדובר בשני עניינים שונים.
24

25 50. כן נמנע התובע מלציין כי לא שילם לנתבע את שכר הטרחה המגיע לו בגין
26 ליטוש שלוש האבנים, וכי שילם לו עבורן רק לאחר הכרעת בוררות
27 חבורסה לתכשיטים אשר חייבה אותו לעשות כן.
28

29 (ראה: פרטיכל בעמוד 12 שורות 31-33, ובעמוד 13 שורות 1-5).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

1 51. יתרה מזאת, עיון בתמליל השיחה אותו צירף התובע אינו מוכיח, לטעמי,
2 כי הצדדים היו שותפים באבן, אלא הנתבע דבק בגרסתו לפיה רכש הוא
3 את האבן מן התובע וכי היא שייכת לו, ואין כל הודאה מצידו כי הבטיח
4 לתובע כי יהיו שותפים ברווחים ממכירת האבן.

5

6 (ראה : נספח 3 לת/2).

7

8 52. אף הודעת הטקסט אשר צורפה לתצהירו אינה מוכיחה כי הצדדים היו
9 שותפים בעניין האבן, שכן אינה נהירה ולא ברור על איזה יהלום ואיזו
10 עסקה מדובר.

11

12 (ראה : נספח 4 לת/2).

13

14 53. כמו כן, התובע לא צירף חוות דעת מקצועית ערוכה כדין בנוגע לשוויה של
15 האבן נשוא התביעה, אלא טען בעלמא כי שווה היא \$60,000.

16

17 54. עולה מאלה, כי התובע לא הוכיח בפני כי הוא והנתבע היו שותפים וכי
18 הנתבע הסכים כי ישאו מחצית במחצית ברווחים ממכירת האבן,
19 ובהתאם לכלל הראייתי לפיו "המוציא מחברו עליו הראיה", בו לא עמד,
20 אין לי אלא לדחות את תביעתו בעניין זה.

21

22 **לשון הרע**

23

24 54. לטענת התובע, הנתבע תקף אותו ואיים להורגו בעת שישב בבית קפה,
25 ואירוע זה מהווה השפלתו ופגיעה בשמו הטוב של התובע, במיוחד שנעשה
26 במקום בו אנשים המכירים את התובע בשל עבודתם בתחום היהלומים.

27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

55. דומני כי התובע לא הוכיח אף טענתו זו, שכן התובע נמנע מלהביא עדים
שיתמכו בגרסתו זו, ללא כל הסבר להימנעותו זו, ואף המילה "איומים"
אינה מוזכרת בתלונתו במשטרת ישראל, לאמור, התובע כלל לא התלונן
על איום בהריגה מצידו של הנתבע.
5
56. אף באם אצא מנקודת הנחה כי הנתבע איים על התובע, עובדה שלא
הוכחה בפניי, הרי שבנסיבות העניין והרקע בהן נאמרה אין לראות בה
משום לשון הרע, שכן אף התובע עצמו כינה את הנתבע "גנב", לאמור,
מדובר בלא יותר מחילופי דברים בין צדדים שהיו מסוכסכים ביניהם
ונאמרו על רקע רוגז וכעס שהצטברו אצלם האחד כלפי השני במרוצת
הזמן, אשר "האדם הסביר" לו שמעם לא היה חושב כי המדובר באיום
של ממש.
12
13
57. התרשמתי כי עובר לאירועים נשוא התביעה, הצדדים ניהלו ביניהם
מערכת יחסים עסקית במסגרתה ביצע הנתבע עבור התובע עבודות
ליטוש, והיה קיים ביניהם סכסוך בנוגע לשכר טרחה אותו חייב היה
התובע לנתבע בגין עבודות שביצע עבורו, והיווה רקע לטינתם.
17
18
58. לעניין זה יפים הם הדברים אשר נקבעו בפסק דין שנסיבותיו דומות
לנסיבות המקרה דנן, אשר צורף כנספח א' לסיכומי הנתבע, ע"א (נצ')
14/10 פייגה לויפרמן נ' בנימין אלבז, (פורסם בנבו) מיום 31.8.10,
כדלקמן:
22
23
24 "ואולם, כפי שקבע בית המשפט קמא, המבחן לקיומו של יסוד
25 ההשפלה או הביזוי, העלולים להתקיים כתוצאה מהפרסום –
26 הוא מבחן אובייקטיבי. בענייננו, בית משפט קמא בחן את
27 השאלה, אם אדם סביר בנעליו של הנפגע היה חש כי הפרסום
28 משפילו בעיני הבריות או מבזה אותו; והאם יש בפרסום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

1 "פוטנציאל אובייקטיבי" להשפיל או לבזות (ראו, למשל: רע"א
2 7943/01 נור נ' יערי, פורסם בנבו). ובסופו של יום, לאחר שקבע
3 את הממצאים העובדתיים הרלוונטיים, הגיע לכלל מסקנה, כי
4 אין חולק כי האמירה בה השתמש המשיב כלפי המערערת, הינה
5 מכוונת וגסה, ומצידי אוסיף, אולי אף מלמדת על חוסר תרבות
6 ודרך ארץ, עם זאת וחרף האמור, קבע בית המשפט כי לאור
7 הנסיבות והרקע בהן נאמרה, אין לראות בה משום לשון הרע.
8 כב' השופט מאיר שמגר בע"א 723/74 עיתון הארץ בע"מ נ' חברת
9 החשמל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, חידד היטב את משמעות המבחן
10 האובייקטיבי בקובעו כי:

11
12 "המבחן בדבר קיום לשון הרע לפי סעיף 1 איננו
13 מתמצה בתחושת העלבון הסובייקטיבית של
14 הפרט... אלא יסודו אובייקטיבי הינו מה
15 השפעתם או זיקתם של דברי לשון הרע להערכה
16 לה זוכה הפרט – התובע בעיני הבריות".

17
18 הנני שותף לקביעות אלה של בית משפט קמא, האמירה הנ"ל
19 הושמעה כאמור לאור סכסוך שכנים ארוך בין המערערת והמשיב
20 ומשפחתו, כאשר כדברי בית המשפט קמא מהעדויות שעלו
21 בפניו, שני הצדדים תרמו להחרפת היחסים ביניהם, כשגם
22 המערערת לא טמנה ידה בצלחת הן בנוגע לאירועים שאירעו בעבר
23 והן בחילופי דברים באותו היום. דברי המשיב הושמעו אם כן
24 ב"עדינה דריתחא", על רקע דוגז וכעס, שהצטברו אצלו כלפי
25 המערערת, ובגין הסכסוך המתמשך בין הצדדים.
26 אין המדובר בפרסום שהופץ ברבים, אלא בכזה שנקלט באוזניהם
27 של המערערת והשוטרים שהיו במקום בלבד, ולהערכתו איש לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

24 ינואר 2012

ת"א 167342-09 סבן נ' בן הרוש

1 יחס למערערת את כינויי הגנאי כפשוטם, והם לא הפכו את
2 המערערת כמטרה ללעג או לבוז... אובייקטיבית, כל מאזין
3 פוטנציאלי לדברים היה מבין לטעמי כי מדובר בהתפרצות גסה
4 ומכוערת, בניבול-פה, הא ותו לא."

5
6 ובהמשך נקבע:

7
8 "אכן אלימות מילולית הפכה נפוצה במחוזותינו ויש להצר על כך
9 ולפעול למיגורה ואולם, הכרה שיפוטית גורפת בגידופים כבלשון
10 הרע, ללא כל התחשבות בנסיבות בהן נאמרו, תביא להצפת בתי
11 המשפט בתביעות שזו עילתן ולא תאפשר עשיית צדק לאיש."

12
13 59. בנסיבות אלה, מצאתי כי אין לראות באמירות הנתבע, אשר לא הוכחו
14 בפני, משום לשון הרע.

15
16 60. מכל האמור לעיל, עולה כי התובע לא הוכיח בפני את תביעתו, ועל כן,
17 דוחה אנוכי את התביעה.

18
19 20
21 61. התובע יישא בהוצאות הנתבע בסך של 10,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה
22 וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

23
24
25 ניתן היום 24.1.12, בהעדר הצדדים.

26
27
28 ח. י. ש.

29 חנה ינון, שופטת בכירה

30